

27 kwietnia 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY 361d 9/10

Nr 5532.

Kl. 20 c 13.

Jan Gustaw Grycz
(Pszczyna, Polska).

Urządzenie do wyładowywania wagonów.

Zgłoszono 23 marca 1922 r.

Udzielono 7 sierpnia 1926 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy urządzenia pozwalającego wyzyskanie części potencjalnej energii ładunku wagonu towarowego do wyładowywania z niego materiałów sypkich np. węgla, rudy, kamienia.

Lekkim pociągnięciem sznura powodujemy samoczynne wyładowywanie się jednego lub kilku wagonów, naraz lub pokolei, a nawet jeżeli tego zapagniemy, to i podczas ruchu pociągu. Możemy też zorganizować samoczynne wyładowywanie się całego szeregu wagonów w pewnym miejscu określonym np. na statki, do elewatorów, ustawiając tam opory (rogałki), o które zaczepiać będą dźwignie wyładowcze wagonów tak, iż w tym tylko miejscu wagony będą opróżniać się jeden po drugim.

Fig. 1 przedstawia poprzeczny przekrój wagonu (platformy) kolejowego, przedzie-

lonego wzdłuż na dwie oddzielne połówki, ściankami pionowymi *a* tak, iż otrzymuje się właściwie dwie podłużne symetryczne skrzynie, przylegające do siebie dodatkowo ścianami, które wykonać jest najlepiej z blachy. Wewnętrzną tę ściankę *a* robi się dość ciężką, aby przenieść ku środkowi wagonu środek ciężkości *s* próżnej połówki platformy; w tym celu najlepiej jest zastosować ciężkie kątowniki *b*. Do każdej połówki są przymocowane u spodu kołka *c*, umożliwiające przesuwanie się skrzyni na poprzecznych belkach *d* ramy wagonu. Osie kółek są umieszczone na jednej linii prostej, nieco na wewnątrz od linii pionowej, idącej przez środek ciężkości *t* naładowanej połówki platformy. Gdy więc podnosi się zamki *e* prętami *x* osadzonemi na czopach, umocowanych do podłużnej głównej belki

podwozia f i wprowadzanemi w ruch przez pociągnięcie za sznur g (fig. 2), który działa na dźwignię h , a przez nią na podłużny pręt z , to cała połówka platformy zacznie się chylić nazewnątrz; wraz z łącznikami i i k i wspornikami l wzajemnie zawiasowo połączonemi; zamiast być poruszana przez sznur g , dźwignia h może być wprowadzana w ruch samoczynnie przez rogatkę poprzeczną, ustawioną w miejscu wyładowania. Przechylenie się skrzyni z ładunkiem jest unormowane przez kółko m , przymocowane do ramy wagonowej, a toczące się w krzywym wykroju n zrobionym w silnej podpórce o , umocowanej sztywnie do dna skrzyni. Profil tego wykroju n jest taki, że podczas przechylania się skrzyni jej środek ciężkości t zniża się stale, a jednocześnie dno platformy nie zaczepia o zewnętrzną górną krawędź belki f . W ten sposób każda połówka platformy pochyli się do krańcowego położenia, w którym dzięki bezwładności mas, ciężarki p otworzą zatrzaśki r , a wtedy pod naporem ładunku zewnętrzna ściana skrzyni odchyli się około osi u i ładunek wysypie się na ziemię. Po opróżnieniu się skrzyni zaczyna ona sama powracać do normalnego położenia dzięki temu, że środek ciężkości s' próżnej skrzyni znajduje się na lewo od pionowej przechodzącej przez oś kółek c , na których skrzynia wtedy opiera się. Wykrój n normuje ten ruch powrotny skrzyni w ten sposób, iż środek ciężkości s' stale się zniża, aż do pierwotnego swego położenia s , w którym tak klamki e jak i ciężarkowe zatrzaśki r zamkną się znowu.

Opisane urządzenie może być również zastosowane do wyładowywania całkowitej platformy na jedną stronę wagonu. Urządzenie to można stosować również i do wa-

gonów krytych, przyczem jednak dach i część górna bocznych ścian pozostawałyby na miejscu względem ramy wagonu. Wszystkie części mechanizmu są zabezpieczone od wpływów atmosferycznych i od zanieczyszczania, gdyż znajdują się pod dnem wagonu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wyładowywania wagonów, znamienne tem, że zostaje wprowadzone w ruch albo przez pociągnięcie sznura, ułożonego wzdłuż pociągu, albo przez ustawione nad torem kolejowym odpowiednie opory (rogatki), o które zaczepia drążek umieszczony na wagonie, wywołując samoczynne działanie całego urządzenia.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że całe pudło ładunkowe wagonu, lub każda z jego połówek oddzielnie, poruszają się w odpowiedniej chwili wpoprzek wagonu na kółkach (c) po belkach (d), aby następnie pochylić się na boki, przyczem zewnętrzna podłużna ścianka zostaje zwolniona przez ciężarkowe zatrzaśki (r) i obracając się na zawiasach (u) wypuszcza ładunek.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że przechylenie się pudła z ładunkiem jest kierowane przez kółka (m) poruszające się w specjalnej formy wódkach (n), przyczem oswobodzenie pudła ładunkowego odbywa się zapomocą drążka (h) i pręta (z), działającego na kątowniki (x).

Jan Gustaw Grycz.

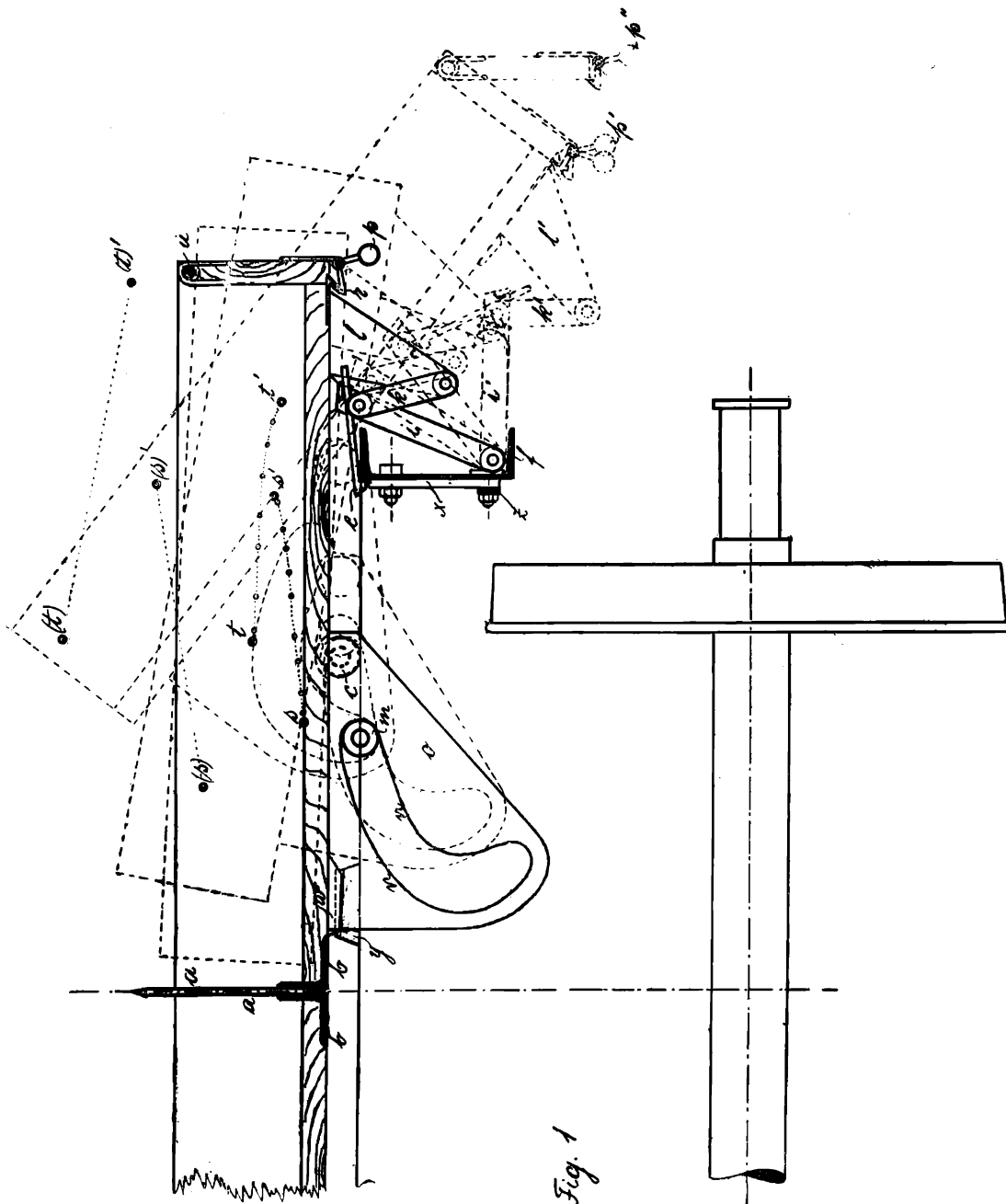

Fig. 1

